

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-127/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Ljiljane Karlovčan-Đurović članova vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320, zastupan po opunomoćenicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Zagreb, Lopašićeva 6, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. kolovoza 2025.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/25-01/186, urbroj: 401-01/10-25-2 od 8. svibnja 2025.

II. Poništava se rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Su i-70/2024-2 od 29. siječnja 2025. i predmet vraća tom sud na ponovni postupak.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 8. svibnja 2025. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojim je odbijen zahtjev tužitelja kojim je zatražio informacije vezano uz odluku prvostupanjskog tijela – R-ev-637/19. te podatke vezano uz sjednice Građanskog odjela istog Suda održane 13. siječnja i 20. prosinca 2022. temeljem odredbe članka 23. stavka 6. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/23., 85/15. i 69/22.- dalje ZPPI), a pozivom na ograničenje pristupa informacijama propisana u članku 15. stavku 2. točkama 2. i 7., stavku 3. točki 1. te stavku 4. točki 2. navedenog Zakona.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi da je u žalbi istaknuo da odluku o zahtjevu tužitelja nije donio imenovani službenik za informiranje, već predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske (VSRH) čime su povrijeđene odredbe članka 13. ZPPI-a i članka 23. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. I 10/21.- dalje ZUP). Ističe da tuženik nije obrazložio zbog čega smatra da se predsjednik VSRH nije trebao izuzeti iz postupanja u ovom predmetu te da i samom tuženiku nije jasno tko je odlučivao u ovom predmetu, ali je unatoč tome odbio žalbu tužitelja. Osim toga, tuženik, iako, navodi da je u prvostupanjskom postupku bilo nedostataka ne usvaja žalbu već preuzima ulogu koju je VSRH imao u postupku. S obzirom na način na koji je riješen

predmetni upravni spor, ostali navodi tužbe se detaljno ne iznose. Iz naprijed navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te da mu se omogući pravo na pristup informacijama, uz naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da u potpunosti ostaje kod osporenog rješenja. Smatra da ne stoji navod tužitelja da prvostupanjsko rješenje nije donijela ovlaštena osoba. Nadalje, navodi da su ovlasti predsjednika VSRH propisane Poslovníkom o radu VSRH, pri čemu tuženik ističe da je u odluci o imenovanju službenika za informiranje određeno da rješava zahtjeve nakon konzultacija s predsjednikom VSRH. Navodi da je predsjednik suda kao čelnik tijela odgovorna osoba u smislu članka 5. točke 24. ZPPI-a pa u tom smislu smatra da službenik za informiranje mora samostalno odlučivati o dostupnosti traženih informacija odnosno da predsjednik suda ne može potpisati rješenje u postupku koji je proveo službenik za informiranje predstavlja pogrešno tumačenje odredbe članka 23. ZUP-a. Tuženik ističe da se, uzimajući u obzir odredbe ZPPI-a te ZUP-a koje se odnose na rješavanje zahtjeva, a ne na potpisivanje odluka, kao i odredbe Poslovnika VSRH, ne može smatrati da bi zbog toga što je čelnik prvostupanjskog tijela potpisao njegovo rješenje takvo rješenje bilo nezakonito, osobito stoga što su po predmetnom zahtjevu postupali službenik za informiranje i njegova zamjenica. Tuženik upućuje i na odluke ovoga Suda u kojima su prvostupanjska rješenja donosili čelnici tijela, navodeći da tu činjenicu ovaj Sud nije problematizirao. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

4. Tužitelj, pozvan po članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/2024.) nije se očitovao na odgovor tuženika.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Tuženik je osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja s obrazloženjem da se nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa ne može udovoljiti zahtjevu tužitelja za pristupom informacijama, budući da je na zatražene informacije primjenjivo zakonsko ograničenje iz članka 15. stavka 4. točke 2. ZPPI-a, odnosno zaključeno je da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje, u odnosu na javni interes. Tuženik je otklonio kao neosnovan prigovor tužitelja iz žalbe da prvostupanjsko rješenje nije donijela ovlaštena osoba za rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari, a koje razloge je tuženik ponovio i u odgovoru na tužbu.

7. Ovaj Sud ne nalazi pravilnim obrazloženje tuženika u odnosu na istaknuti prigovor tužitelja ponovljen i u tužbi pa se osporeno rješenje iz tog razloga ne može ocijeniti zakonitim te ostali navodi podnositelja nisu bili predmetom raspravljanja.

8. Naime, prema odredbi članka 23. stavka 1. ZUP-a u upravnom postupku postupaju službena osoba u opisu poslova koje je vođenje tog postupka ili rješavanje o upravnim stvarima, sukladno propisima o ustrojstvu javnopravnih tijela. Prema odredbi stavka 3 istog članka Zakona ako u javnopravnom tijelu nema osobe ovlaštene za rješavanje o upravnoj stvari, rješenje donosi čelnik tijela.

9. Nadalje, prema odredbi članka 13. stavka 1. ZPPI-a tijelo javne vlasti obvezno je radi osiguranja prava na pristup informacija donijeti odluku kojom će odrediti posebnu službenu osobu mjerodavnu za rješavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama (službenik za informiranje). Prema odredbi stavka 2. istog članka Zakona tijelo javne vlasti obvezno je upoznati javnost sa službenim podacima o službeniku za informiranje. Prema stavku 3. točki 1. istog članka Zakona službenik za informiranje obavlja poslove redovitog objavljivanja informacija, sukladno unutarnjem ustroju tijela javne vlasti, kao i rješavanja pojedinačnih zahtjeva za pristup informacijama i ponovne uporabe informacijama.

10. Odlukom o imenovanju službenika za informiranje, broj: Su-V-3/2023 od 4. siječnja 2023. temeljem članka 13. ZPPI-a službenikom za informiranje na VSRH kao tijelu javne vlasti, imenovan je BV. Navedenom odlukom je propisano da će službenik za informiranje provoditi postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama na temelju pojedinačnih zahtjeva za pristup informacijama i ponovne uporabe informacija i rješavati pojedinačne zahtjeve nakon konzultacija sa predsjednikom VSRH.

11. Imajući u vidu naprijed citirane odredbe Zakona te činjenicu da je unutar tijela javne vlasti imenovan službenik za informiranje zadužen za provedbu Zakona o pravu na pristup informacijama, a time i za rješavanja pojedinačnih zahtjeva i donošenje rješenja, ovaj Sud ocjenjuje osnovanim prigovor tužitelja da prvostupanjsko rješenje nije donijela osoba ovlaštena za rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari. Pozivanje tuženika na odluke ovoga Suda, koje su donesene u predmetima u kojima nije istaknut navedeni prigovor, nije odlučno za drukčije rješenje predmetne upravne stvari te se upućuje na istovjetnu odluku, poslovni broj: UsII-98/2023-10 od 29. kolovoza 2024.

12. Slijedom iznesenog, trebalo je poništiti osporeno rješenje i prvostupanjsko rješenje te predmet vratiti tom tijelu na ponovni postupak radi donošenja novog rješenja o predmetnom zahtjevu tužitelja.

13. Trebalo je stoga na temelju članka 117. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

14. Odluka o troškovima spora donesena je primjenom odredbe članka 147. Zakona o upravnim sporovima, s obzirom postignuti uspjeh tužitelja u sporu.

U Zagrebu 21. kolovoza 2025.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.